



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Pachomivs Abb. 14. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

*quiesce. Nosti enim laudatum illud, ordinem labijs
constituere, atque alia dicere, alia audire.* S. Greg.
Naz. S. Moder. in disp. servan.

S. PACHOMIVS ABB. 14. Maii.

Dabit Christianus adolescens victas Stygi ma-
nus? cùm PACHOMIVS nondum Christianus
demonibus fuerit formidini, ut præsentè eo vo-
cem mittere non sint ausi, obstupefacti indole ad-
nutum Numinis apertâ: cùjus notitiam simul at-
que hausit, continuò carni bellum indixit, quam
ut generosius sperneret, cælesti ambrosiâ, quâ
Christo nomen dedit nocte, est passus. Monasti-
ces Tyrocinio posito, jussus est divinitus cœtus
cogere ex formulâ, quam exarâtam ab Angelo
accepit, erudiendos. Quos inter celeberrima
Theodori est memoria, qui clarâ stirpe genitus,
totâ in epulas effusâ domo, hâc cogitatione ictus
est, mundi fabularum quàm tristis sit catastrophe,
& cùm personatis gaudiis larva detrahitur, quàm
non juverit ad tempus insanisse. Secutæ sunt la-
crymæ, quas mater conata abstergere, ne fugæ
quidem consilium filio eripere potuit. Quin ad eò
cùm diu perquisitum delitescere apud PACHO-
MIVM inaudisset, armata Episcoporum Epistolis
irrupit in dicata sancto illius otio nemora, & ad
suas admitti delicias propè cum convitio postula-
vit. PACHOMIVS Theodoro copiâ facit salutandæ
matris, quâ se ille usurum negavit, ni spondidisset
PACHOMIVS, eum sibi congressum olim fraudi
non fore: quam in rem cautus senex fidem dare non
sustinuit. Priusquam quieti se daret, fessa diurno
labore membra sigillatim solabatur; quantillum
enim superesse jamjam in beatitatis rosa collocan-
dis

dis? Quid ad hæc suaviludii nostri, qui nunquam in Dei causâ se meminere fatigatos? Ex *Metaphr.*

Si aterna bona sub aspectum caderent, itemque supplicia veritatis agnita desertoribus parata, nullius alterius rei desiderium teneret jam terra sublimiores, & prateriti temporis acta recolentes cum lacrymis, donec Dei gratia caelesti nos sponso jungeret.
Ex dictis S. Pachomij.

S. BONIFACIUS EP. 14. Maii.

PUlchrè BONIFACIUS omnes nominis sui nueros implevit, puer jam multorum pater, nunc sine prætectâ, nunc etiam sine interulâ ad matris sinum redux, & verò jactabundus etiam, quoddam exiguis panniculis totum CHRISTVM potuisset tegere. Furtum tamen jam tum vel maxime damnavit, eoque vulpes, quæ subducere matri gallinas amabat, ad precantis pedes redire coacta, & raptâ reddidit, & facinus morte spontè luit. Iam domi sive messem sive vindemiam habere illi cum libuit, licuit. Inde cum ditiores annonam flagellarent, matris omne frumentum in pauperes sparsit. Sed sementem hoc erat facere. Nam cum mater irasceretur tam prodigo, ad ejus preces subita seges totum horreum complevit. Sub hæc cum spem vindemiæ ditioris grando dejecisset, Antistes jam Ferentinus paucillum vini, quod legerat, in omnes testas, ac dolia, divisit, precando deinde tantum non exundare fecit. Certè vasculum mero plenum Gothi duo ex itinere accepisse se putaverant cœnæ fortè unius illecebram. Sed nimum cellam illi promptuariam circumferabant, non minus etiam, cum viam relegissent, divitem. Fuit cum bene egenis facturus ipse egeret, & duodecim aureos, nepotis peculium, prodigeret. Verum cum